

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/82/2014
Identifikačné číslo spisu:	8012200334
Dátum vydania rozhodnutia:	06.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8012200334.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Bc. X. Y., bytom J. XX, I., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Petkom, Hlavná 29, Prešov, proti žalovanému: Riaditeľ Strednej odbornej školy Policajného zboru v Pezinku, Fajgalská cesta 2, Pezinok, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 29 zo dňa 09. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/45/2012-145 zo dňa 21. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/45/2012-145 zo dňa 21. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1S/45/2012-145 zo dňa 21. mája 2014 podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 29 zo dňa 09. marca 2010, a to z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene. V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na to, že nevykonaním opravnej skúšky nastala podľa § 198c zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) právna skutočnosť, s ktorou zákon spája skončenie služobného pomeru, pričom rozhodnutie o skončení služobného pomeru bolo žalobcovi oznámené písomne listom zo dňa 09. marca 2010, ktorý si žalobca v ten istý deň aj nesporne prevzal. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že mu rozhodnutie nebolo doručené postupom podľa § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pretože na konanie vo veci vzniku, zmeny a skončenia štátnej služby príslušníkov Policajného zboru sa nevzťahuje správny poriadok, a teda jeho aplikácia je vylúčená aj pri doručovaní písomností. Napadnuté rozhodnutie o skončení služobného

pomeru bolo žalobcovi v súlade s § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. oznámené doručením a podľa § 250b ods. 1 O.s.p. mohol žalobca podať žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného v lehote do dvoch mesiacov od jeho doručenia, t.j. do 09. mája 2010. Keďže žalobca podal žalobu až dňa 17. septembra 2010, krajský súd konštatoval, že žaloba bola podaná oneskorene.

Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 1S/45/2012-145 zo dňa 21. mája 2014 označil ako žalovaných: 1/ Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove a 2/ Riaditeľa Strednej odbornej školy Policajného zboru v Pezinku, pričom proti žalovanému v 1. rade (Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Prešove) konanie zastavil. Tento postup odôvodnil krajský súd tým, že žalobca označil za žalovaného Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Prešov, ktoré však nevydalo rozhodnutie, ktoré je predmetom preskúmania, a teda nie je žalovaným podľa § 250 ods. 4 O.s.p.. Z dôvodu, že v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie sú upravené ustanovenia týkajúce sa zastavenia konania voči jednotlivým účastníkom konania, bolo podľa krajského súdu potrebné aplikovať ustanovenia tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, a to § 94 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého ak sa stal účastníkom konania ten, o koho právach alebo povinnostiach sa v konaní nekoná, súd uznesením konanie vo vzťahu k nemu zastaví.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci krajským súdom, pričom zároveň uviedol, že v lehote 10 dní dôvody odvolania doplní. Najvyšší súd k tomuto uvádza, že žalobca svoje odvolanie následne nedoplnil žiadnym podaním.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením krajského súdu a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Poukázal na to, že právny zástupca žalobcu neuviedol, v čom vidí nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SPS“) upravujúci v zmysle § 1

- a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve,
- b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SPS odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Prešov dňa 17. septembra 2010 domáhal vyslovenia neplatnosti skončenia služobného pomeru preskúmania personálneho rozkazu riaditeľa Strednej odbornej školy Policajného zboru v Pezinku č. 29 zo dňa 09. marca 2010, ktorým bolo žalobcovi oznámené skončenie služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru dňom 10. marca 2010 z dôvodu podľa § 198c zákona č. 73/1998 Z. z..

Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

Podľa § 198c zákona č. 73/1998 Z. z. služobný pomer policajta v prípravnej štátnej službe sa končí dňom nasledujúcim po dni, keď v štúdiu zameranom na získanie policajného vzdelania policajtovi nebola povolená opravná skúška alebo povolenú opravnú skúšku úspešne nevykoná, alebo bol zo štúdia vylúčený, a tým nesplnil kvalifikačnú požiadavku policajného vzdelania.

Podľa § 266 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie sa oznamuje vyhlásením, ak to nie je možné doručením, ak ďalej nie je ustanovené inak. Rozhodnutie oznamuje vyhlásením policajtovi ústne oprávnený orgán.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného najvyšší súd zistil, že Personálnym rozkazom č. 29 zo dňa 09. marca 2010 riaditeľ Strednej odbornej školy Policajného zboru Pezinok oznámil žalobcovi (ktorý bol v prípravnej štátnej službe ako policajt čakateľ vo funkcii študent Strednej odbornej školy Policajného zboru Pezinok), že mu podľa § 198c zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 10. marca 2010 skončí služobný pomer v štátnej službe príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že dňa 09. marca 2010 vykonal opravnú skúšku, na ktorej bol hodnotený stupňom nevyhovel. Na tomto personálnom rozkaze je pri mene žalobcu uvedený rukou písaný dátum 09. marec 2010, hodnosť „stržm.“ a nečitateľný podpis. V spise sa nachádza aj Oznámenie riaditeľa Strednej odbornej školy Policajného zboru Pezinok o skončení služobného pomeru príslušníka Policajného zboru zo dňa 09. marca 2010 adresované žalobcovi, pri ktorom je pripojená doručka do vlastných rúk, ktorá preukazuje, že žalobcovi bolo dňa 09. marca 2010 toto oznámenie doručené.

Najvyšší súd nemá pochybnosti o tom, že vyššie uvedené oznámenie o skončení služobného pomeru, resp. personálny rozkaz boli žalobcovi doručené, oboznámenie sa s týmito listinami žalobca potvrdil svojím podpisom. Najvyšší súd poukazuje na tvrdenia v žalobe, kde žalobca uviedol, že služobný úrad mu dňa 09. marca 2010 doručil oznámenie o skončení služobného pomeru.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Po oboznámení sa s uznesením krajského súdu, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania, dospel najvyšší súd k záveru, že v prejednávanom prípade krajský súd spoľahlivo zistil skutkový stav a aplikoval naňho relevantné ustanovenia právnych predpisov, keď ustálil, že oznámenie o skončení služobného pomeru príslušníka Policajného zboru žalobca osobne prevzal dňa 09. marca 2010 (čo potvrdil svojím podpisom), a preto žaloba podaná na Okresnom súde Prešov dňa 17. septembra 2010 bola nepochybne podaná po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Pokiaľ ide o výrok uznesenia, ktorým Krajský súd v Prešove zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade (Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Prešove), najvyšší súd k tomu uvádza, že v správnom súdnictve je úlohou súdu ustáliť, kto vystupuje v postavení žalovaného správneho orgánu, aj v prípade, že žalobca označil žalovaný správny orgán nesprávne. Pasívna legitímácia je pritom viazaná na rozhodnutie, ktorého preskúmania sa žalobca domáha, teda žalovaným je správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V prejednávanej veci je žalovaným Riaditeľ Strednej odbornej školy Policajného zboru v Pezinku a nebolo potrebné, aby krajský súd v záhlaví uznesenia označoval ako žalovaného aj Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove a konanie voči tomuto žalovanému zastavoval podľa § 94 ods. 3 O.s.p.. Nejedná sa však o takú vadu v postupe súdu, ktorá by odôvodňovala zrušenie uznesenia krajského súdu v uvedenej časti, a to najmä s ohľadom na to, že krajský súd správne ustálil, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove nevystupuje v prejednávanej veci v postavení žalovaného a tiež z dôvodu, že konanie ako celok bolo v konečnom dôsledku zastavené a toto rozhodnutie krajského súdu je správne.

Z uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/45/2012-145 zo dňa 21. mája 2014 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a

§ 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému trovy konania podľa zákona neprináležia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.